

ورزش و همزیانی

در دل دوستداران و هواداران، ورزش جایگاهی بزرگ و منحصر به فرد دارد. ورزش با همه‌ی خوبی‌هایش برای علاقه‌مندانش درس مروت و جوانمردی می‌دهد. ورزشکاران بزرگ و بامرام، الگویی برای جوانان و آینده‌سازان این مرزوبوم هستند. جوانان از قهرمانان و پهلوانان راستین، بلندی همت، علو طبع و عزت نفس را می‌آموزند.

باید مواظبت کرد در عصری که نیرنگها و هواهای نفسانی در منحرف کردن افکار نقش دارند در دام آتش‌بیاران معرکه گرفتار نشویم و گول ظاهرشان را نخوریم و در وادی تفرقه، فریب و حيله آنها گرفتار نگردیم.

خیلی‌ها به دنبال تفرقه‌اند چرا که قدرت، حیات و اقتدارشان را در اختلاف‌افکنی جستجو می‌کنند. هر وقت در ورزش تفرقه توان یافته است علتی جز نخوت و تکبر و نکبت بعضی‌ها نداشته است.

آن‌هایی که به ورزش علاقه‌مندند و بزرگی و سربلندی آن را طالبند و بر تأثیر وحدت و همدلی در موفقیت آن آگاهند باید با وجدان بیدار از گسترش گسست‌های ناشی از نفس‌جلوگیری بکنند و با اظهار ندامت از شیطنتها دست بکشند و به معنی واقعی حامی ورزش و جوانان باشند.

آن‌هایی که سنگ ورزش را به سینه می‌زنند و فعالیت در این عرصه را برای خود ضروری می‌دانند باید قاتق نان ورزش باشند و نه... .

ورزشی‌ها و کسانی که صاحب اصلی آن هستند باید حواس خود را جمع بکنند و عرصه همدلی و همراهی را ترک ننمایند و از کسانی که در خفا قصد اجرای پروژه شکست و حرمان ورزش را دارند دوری کنند.

از کسانی که هدفی جز تکه‌تکه کردن فضای محبت، حرمت، همدلی و یکرنگی ورزش را ندارند دوری کردن و اطرافشان را خالی نمودن ضروری است.

چند روزی با قدرت فرمان راندن نهایت هدف نیست. این دنیا به چه کسی وفا کرده‌است؟ به قول میبدی: روزگاری که آدم را وفا نداشت تو را کی وفا دارد، عمری که بر نوح و ابراهیم و سلیمان به پایان رسید، ترا کی فروگذارد و موکلی که جان مصطفی را تقاضا کرد با تو کی مدارا کند.

مواظب باشیم که قدرت‌طلبی، مقام‌پرستی، خودبزرگ‌بینی، فزون‌خواهی و جاه‌پرستی، ما را برای ناحق کردن حق و جفا در حق جامعه و مردم وادار نکند و تصمیماتمان منجر به جفا در حق دوستان و جمع خانواده ورزش نگردد. انشاءالله.